

عنوان مقاله:

برخی از اندیشه‌های منطقی سمرقندی و نظر ابتکاری علامه طباطبایی در اجزای قضیه

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه‌های فلسفه اسلامی، دوره 15، شماره 26 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

اکبر فایده‌ئی - استادیار گروه فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

شمس‌الدین محمد بن اشرف سمرقندی، منطق‌دان ناشناخته سده هفتم هجری، نقش مؤثری در رشد و بالندگی منطق سینوی در جهان اسلام دارد. بررسی آرای منطقی او، از تأثیرش در افکار برخی منطق‌دانان به ویژه قطب‌الدین رازی حکایت دارد. او علاوه بر بسط و گسترش برخی از نوآوری‌های ابن سینا، از آرای منطقی خاصی برخوردار است. تبعیت از نظام منطق‌نگاری ابن سینا، بساطت تصدیق یا نفی مرکب‌انگاری تصدیق، حل مسئله کل کلامی کاذب، تفکیک میان مصادیق مختلف ضرورت وصفیه و تقسیم آن بر سه قسم، افزودن شرط ذهنیه در عکس مستوی سالبه معدوله‌الموضوع معدومه‌المحمول و یا موجبه معدوله‌المحمول معدومه‌الموضوع، از جمله اندیشه‌های منطقی شمس‌الدین سمرقندی است. نوشتار حاضر ضمن ذکر و بررسی این آراء، در بحث از بساطت تصدیق، به ذکر و بررسی دیدگاه ابتکاری علامه طباطبایی در مورد تعداد اجزای قضیه می‌پردازد که از دیدگاه ایشان، نسبت حکمیه از اجزای اصلی قضیه به شمار نمی‌رود.

کلمات کلیدی:

تصور و تصدیق، عکس مستوی، ضرورت وصفیه، سمرقندی و طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126449>

